EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Plans i olles

Â
Al Parlament, els partits de govern no casen i, a Madrid, la presidència de Sánchez, més estètica que efectiva, no resol l'encaix de Catalunya a l'estat. Mentre l'olla de pressió bull, hi ha fixada una contesa electoral ineludible: les municipals del 26 de maig. El caldo, que en condicions normals no seria un ingredient determinant per escollir consistori, aquest cop sí que pot deixar regust agredolç. Amb tot, ja fa setmanes que els "aparells" dels partits fan públics candidats a les alcaldies, com si l'olla bullent no pogués rebentar en qualsevol moment. Mentre la tasca de "reclutament" -que es cuina a foc lent-continua, les prioritats a la base són unes altres.

Les divergències entre militants i direccions van convertir el congrés d'ERC en una olla de grills, en la qual es va esmenar l'"homilia" del guru Junqueras llegida en veu alta. Un cas paral·lel a canPDeCAT. Quan els hereus convergents es van voler apoderar de la marca "Junts per..." de cara a les municipals, el cop de puny de Puigdemont va fer saltar Marta Pascal. Mentrestant, Ciutadans i el PP competeixen per capitalitzar l'espanyolisme més rònec i el PSOE malda per restaurar el bipartidisme. L'únic escull, el triomf de Pablo Casado, "cunyat" dels que van entrar a la política "per folrar-se" (Zaplana dixit) rere l'ombra allargada d'Aznar.

Davant d'aquest panorama, creixen les incògnites derivades de la translació de la realitat nacional a escala local. En les últimes municipals, la majoria independentista a Manresa va ser abassegadora. Ara bé, a la primavera, el repartiment de regidors podria canviar, i més si la tardor s'escalfa amb els judicis relacionats amb l'1-O. Amb quina marca es presentaran es hereus de CiU? Esquerra vol anar per lliure, però és el partit que guanya més enquestes i perd més eleccions. I, per últim, la CUP. A aquestes alçades, sembla que té el vent a favor, una tendència que, com el 2015, els ha de servir per neutralitzar els suports als comuns i els romàntics "coscubielistes". D'interrogants, també n'hi ha a l'altre "bàndol": qui es presentarà d'alcaldable pel PSC si Felip González queda fora de joc? L'auge de Ciutadans el 21-D tornarà a col·locar a la sala de plens regidors "de conjuntura" desconnectats del batec de la ciutat?

Constatats els vasos comunicants amb el context ideològic global, la confecció de llistes topa, alhora, amb el progressiu descrèdit per la classe política i la manca d'idees engrescadores que, al marge del mig miler de manresans (un 0,7% de la població) que viuen de prop la realitat sociocultural, transcendeixin a la resta de votants. Sens dubte, als EUA farien detallats estudis de popularitat. I a Manresa, es posarien les mans al cap en comprovar que un tant per cent elevadíssim dels ciutadans desconeixen qui és l'alcalde i, encara menys, qui forma part del consistori.

Fa quatre anys, als partits ja els va costar trobar 25 homes i dones "vàlids" per concórrer a les municipals. El perfil general dels candidats -feta una enquesta ràpida entre els 500 que es trobem a tots els "saraus"-: grisor absoluta. Cap personatge públicament rellevant. Si no hi ha figures destacades i, com sembla en alguna formació, a més, es perden actius, el que cal "vendre" és projecte de ciutat. Un full de ruta amb lideratges compartits que tinguin el/la alcaldable com a palanca de transformació, però amb les complicitats necessàries per jugar en equip. Programes amb idees diàfanes i valentes, amb l'autocrítica suficient per marcar un trajecte entre on som i on volem arribar.

Il·lustració: Josep Cayuelas